

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Товариство з обмеженою відповідальністю „РОСТ АГРО“ (далі – ТОВ „РОСТ АГРО“, Товариство), в особі директора – Бернацького М.М. – повторно звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) припис частини другої статті 4 Закону України „Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті“ від 23 вересня 1994 року № 185/94–ВР (далі – Закон № 185/94) у редакції до внесення змін Законом України „Про забезпечення масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту“ від 20 грудня 2016 року № 1792–VIII, згідно з яким *„у разі прийняття до розгляду судом, Міжнародним комерційним арбітражним судом чи Морською арбітражною комісією при Торгово-промисловій палаті України позовної заяви резидента про стягнення з нерезидента заборгованості, яка виникла внаслідок недотримання нерезидентом строків, передбачених експортно-імпортними контрактами, строки, передбачені статтями 1 і 2 цього Закону або встановлені Національним банком України відповідно до статей 1 і 2 цього Закону, зупиняються і пеня за їх порушення в цей період не сплачується“*.

На думку ТОВ „РОСТ АГРО“, частина друга статті 4 Закону № 185/94 суперечить приписам частини першої статті 8, частини четвертої статті 13, частин першої, другої статті 24, частин першої, четвертої статті 41 Конституції України, оскільки: не відповідає принципам рівності і справедливості, а отже, і принципу верховенства права; не забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності та господарювання при наданні можливості уникнути нарахування пені за порушення строків розрахунків по ЗЕД; запроваджує різне правове регулювання нарахування або ненарахування пені резидентам за вказане порушення залежно від того, з резидентами яких держав вони укладають ЗЕД та на яких умовах; несправедливо позбавляє юридичну особу права власності на кошти в сумі, що відповідає нарахованій податковими органами пені за таку прострочку. Товариство також наголошує, що застосування оспорюваного припису Закону № 185/94 призвело до порушення його права власності та рівності конституційних прав і свобод.